

Iustus noster. Quodam sunt amabilia sicut iustus misericors. Prima ad iudicium pertinet: alia ad misericordiam. postea ostendit quid in illa hereditate habebit: primum est perpetuitas vite quod notat cum dicit.

Dies super dies regis adicies: annos eius usque in diem generatiois et generatiois.

Dies super dies regis adicies) dies dicuntur omnes qui se bene regunt: istis addit dominus (dies) eternitatis (super dies) temporis sicut dicitur quod breue videtur. s. dies subdit significans eternitatem alio nomine: et est idem sensus (annos eius) supple (adicies) et facies durare (usque in diem generatiois et generatiois). i. usque in diem qui transcedit secula presentis et future generatiois de quibus diebus et annis per. Cogitavi dies antiquos et annos eternos in mente habui. Nota quod dicit (dies super dies adicies) non super noctes: quod dominus non adicies dies eternitatis super noctes peccatorum. **Esa. xlviii. Erit sabbatum et sabbatum: qui igitur in presenti nullum habet diem: nullum habebit in futuro: sed sicut pictor super album colore super addit aureum: ita dominus super dies presentis super addit dies glorie. s. cum homo se dealbauerit per penam in sanguine agni. dies presentis brevis est: dies glorie longa est: unde eam vocat annus subdens (annos etc.). **Esa. lxxij. Dies ultionis in corde meo. i. dies presentis: annus retributiois mee venit. i. annus glorie et ne **Ezech. iiii. Diem pro anno dedit tibi pro anno eterne glorie acquirere **Job. xxxv. Complebunt dies suos in bono seculi in presentia et annos suos in gloria. Notandum autem quod annus dicitur multipliciter.********

Annus dicitur multipliciter.

Eternitatis in create. Ps. Tu autem idem ipse es et anni tui non deficient. in hoc anno est una dies: de qua per. Melior est dies una in atrijs tuis super milia. de hoc anno est Fides.

Eternitatis. vii per. Cogitavi dies antiquos: et annos eternos in mente habui: hic annus habet septem dies. s. septem votes: de hoc anno est Spes.

Gratie vel benignitatis. Ps. Benedices corone anni benignitatis tue **Esa. lxx. Ut predicarem annum placabilem domino. hic annus habet septem dies. s. septem dona spiritus sancti. **Ecclesi. i. Dies seculi quis dinumeravit: de hoc anno est Caritas.****

Ecclesiastice unitatis. hic est annus iubilaeus: de quo **Leui. xxv. Quibus sunt septem dies. s. septem sacra **Ero. xxij. Septem diebus sit aial decimandum cum matre sua: octavo die reddes illi mihi. Animal decimandum est electus glorificandus qui debet restituere casum angelorum: hic debet esse cum matre sua ecclesia septem diebus nutriendus. s. septem sacramentis et die octavo debet reddi deo: de hoc anno est Intellectus.****

Predestinationis **Job. iij. Non oportet in diebus anni huius anni: dies sunt electi vel illi tres: de quibus **Ezech. xiiij. Hoc Daniel et **Job. huic anno subseruit admiratio videlicet: quare vnus predestinet et alter reprobet. **Ubi **Rom. xj. Et clamat aplos **O altitudo etc.************

Sterilitatis. s. temporis ante gratias **Luc. iij. Ecce tres anni sunt ex quo venio querens fructum in ficulnea hac: et non inuenio: tres anni sunt temporis ante legem sub lege: et non oblita fuit lex quoniam medium silentium tenuerunt omnia huius anni sunt peccata **Job. iij. Pereat dies in qua natus sum: de hoc anno est timor. Quid autem sit dictum quod dicitur in hoc vsu. s. (dies super dies regis adicies annos eius etc.) breuiter exponit: dicens****

Permanet in eternum in conspectu dei: misericordiam et veritatem eius quis requiret.

Permanet in eternum. i. permanebit: ecce perpetuitas vite qua assignauimus. Primum esse inter ea que sunt in hereditate celi habenda. Secundum est apta dei visio: vnde dicit (in conspectu dei) **1. Cor. xij. Cuius in conspectu eius **Esa. xxxij. Regem in decore suo videbunt **Job. xvij. Hoc est vita eterna cognoscit te verum deum: que misisti iesum christum. Tertium est omnium miseriarum amorio. Quartum est omnium peccatorum solutio: de his duobus addit (misericordiam et veritatem eius quis requiret). q. d. non eris tibi miseria: et ideo nullus requi-******

ret misericordiam: nec erit aliquis de peccatis non solutus: et ideo nullus requiret veritatem eius.

Sic psalmum dicam tui in seculum seculi: ut reddam vota mea de die in diem.

Sic. i. cum in illa hereditate introduce? ero (psalmum dicam no. t. i. laudabo nomina tua (in seculo) persecutorum (seculi) sic in qua faciam istud in futuro: ut in presenti (reddam vota mea) baptis mi et religionis: non semel vel ad horam (s. de die in die). i. asidue et cum perseuerantia. q. d. per hoc veniam ad te laudandum internum: si hic perseuerabo in seruitio eius aliter non: quod hoc est votum quod in baptismo vouet quilibet christianus. **Ecclesi. v. Si quid vouisti deo ne moreris reddere. displicet enim deo infidelis et stulta promissio. Infidelis dicitur promissio: quoniam a bono promisso relinquitur. stultitia quoniam malum promittit. **Ezech. xvij. Qui dissoluit pactum non effugiet. Potest etiam aliter legi illud quod dicit (misericordiam et veritatem eius etc.) usque in fine. q. d. multi sunt qui requirunt misericordiam sibi fieri et non veritatem. s. pauci vel nulli requirunt filium (misericordiam et veritatem) vnde quasi admirans querit (misericordiam et veritatem eius) filium (quis requiret). i. petet: vel (quis requiret). i. cogitabit et recogitabit apud se quanta est dei misericordia et quanta est eius veritas (quis enim requirit misericordiam) qua pro nobis tot et tanta sustinuit: pauci autem nulli **Esa. lxxij. Iustus perit et non est qui recogitet in corde suo **Ecclesi. xxxix. Gratias fideiussoris ne obliuiscaris: dedit enim pro te animam suam. Item (quis requiret misericordiam) qua pro talibus illa sustinuit **Rom. v. Commendat deus suam caritatem in nobis: quoniam cum adhuc peccatores essemus christus pro nobis mortuus est. Item (quis requiret misericordiam) qua peccata dimittit **1. Cor. ij. Non ex operibus iusticie que fecimus nos sed per misericordiam suam saluos nos fecit. Item (quis requiret misericordiam) qua ipse confert gratiam **Ezech. xlv. Lani te aqua: emundauit sanguinem tuum ex te vnxi te oleo. Item (quis requiret misericordiam) qua expectat ad penam **Rom. ij. Si quis autem misericordia dei ad penam te adducit. Item (quis requiret misericordiam) qua peccatores reuocat **Esa. lxx. Erunt aures tue audientes vocem post tergum momentis. Item (quis requiret misericordiam) qua pascit ingratos **Matth. v. Solus suum ozi facit super bonos et malos (quis) ergo omnes istas (misericordias requiret) pauci vere **1. Cor. xij. Adimpleti sunt et saturati sunt et eleuauerunt cor suum et obliuiscunt mei. Item (quis requiret veritatem) qua punit vniuersaliter: **Ecclesiastici in fine. de omni reatu: adducet dominus in iudicium. Et **Matth. xij. De omni verbo otioso quod locuti fuerint boies reddentur in die iudicii. Item (quis requiret veritatem) qua tam districte iudicabit **Prover. vj. Non requiescet cuiusque peccatus: nec suscipiet pro redemptione dona plurima. Item (quis requiret veritatem) qua tam grauius punit **Esa. xxxij. Quis exprobat poterit habitare cum ardoibus sempiternis. Item (quis requiret veritatem) que tadium punit. i. sine fine **Apoc. xix. Fumus totius mundi eius ascendet in secula seculorum. loquitur de babilone. i. de mundo **Esa. lxxv. Iste fumus erit in furore meo. ignis ardens tota die (quis) ergo (requiret misericordiam et veritatem) eius (sic). i. ita requiret (psalmum dicam nomini tuo) id est bona opera faciam ad honores nominis tui (in seculo seculi). i. quod diuixerit in hoc seculo: ut reddam vota mea de die in die: sicut supra expressum est.**********************************

Psalmus LXI

Ps. lxx.

Domine deo subiecta erit anima mea: ab ipso enim salutare meum.

Domine Titulus (in finem per yditum per. David) In precedenti psalmo egit de celesti hereditate. et dicit Gregorius Quod vilescunt temporalia cum considerant eterna. Ideo in hoc psalmo agit de transiliente spirituali qui corde terrena transilit. De hoc est titulus. Yditum enim interpretatur transilientis eos scilicet mundanos terrena amantes: vnde sensus tituli talis est (psalmo) iste est (David propheta) babilus (per yditum). i. agens de transiliente qui transilit (in fine) christum qui non in via remanet: sed usque in fine transilit: Intencio patet quia monet ut contemptis equalibus: ad eterna aspici-

remus. Modus tripartitus est ps. Primo transiliens iste rñdet inuidis volentibus decipe. Secdo scipm hortat sub iei deo: et ad idem monet alios ibi (verumtē deo subiecta) Tercio errātes increpat monens in deo nō in caducis et transitorijs cōfidere: ibi (verumtē vani) Transiliēs ergo iste .i. vir iustus vel ecclesia .i. clericus aut religiosus vidēs q̄ qui se trāsilit cetera oīa facile trāsilit: se autē trāsilit hō p̄ humilitatē ab humilitate incipit dicēs (Hōne deo subiecta erit aīa mea) quasi dicat sic (subiecta erit) .i. Ps. v. Humilamini sub potenti manu dei: deo nō auro Mathei vij. Non potestis deo seruire et māmonē: nec spūi et carnī Eccl. x. Audi seruos ambulantes in equis .i. carnē dñan tem spūi Sē. xvj. Agar contempsit dñam suam. Item nec peccato Rom. vj. Non regnet peccatū in vō mortali corpe (aīa mea) nō dicit caro: q̄ vt dī Gal. v. Caro concupiscat aduersus spūi et nō vult deo subijci: ideo dī Luce. j. Magnificat aīa mea dñm (subiecta erit) deo vt discipu la mōro Esa. l. Audiam quasi mōro .i. obediam euāgelio Rom. x. Non oēs obediunt euāgelio. Item vt creatura creatori Esaie. xlv. Et q̄ dicit factori suo Fēret materia artificia Dierē. xvij. Sicut lutū in manu figuli: sic vos in manu mea dicit dñs. Itē spōsa spōso Esa. lxx. Exultabit aīa mea in deo meo: q̄ induit me vestimēto salutis et indumētō iusticie circūdedit me: q̄ sponas ornatā monilibus suis Fēret ancilla dñe. j. Re. xv. Famula tua sit in ancillā vt lauet pedes seruoꝝ dñi sui: postea oñdit causas istius hu miliatōis. Prima est q̄ filium suum nobis dedit: vnde dicit (ab ipso em) .i. a deo patre (salutare meū) .i. xps. De q̄ Matth. j. Vocabis nomen eius iesum et ipse saluum faci et pplm suum a pctis eorum: et bñ dicit (ab ipso) quasi nō a me a quo nō est nisi malus. An Sec. xij. Perditio tua ist' ex te est tñmodo ex me auxiliū tuū. Secda cā est bonū creatōis. vñ addit.

A Quasi aīa debet subijci deo mltipliciter.

B Quare sc̄ñceret bñi liare nos deo debemus.

Locus aīe deus est.

Moraliter

2 Nam et ipse deus meus et salutaris meus susceptor meus non moueboꝝ amplius.

Nam et ipse deus meus .i. qui creauit me. Tercia est beneficium saluationis: vñ addit (et salutaris meus) p̄ recreationē Joelis. iij. In syon et in hierlm erit saluatio .i. in vi ta cōtemplatiua et actiua. Quarta q̄ adiuuat. vnde dicit. (susceptor meus) Alia lra habet (adiutor) vel (fortitudo) Ps. Adiuor in tribulationibus q̄ inuenerūt nos nimis. Quia q̄ p̄firmat in bono: vñ adiungit (nō moueboꝝ amplius) licet hostis impellat tentādo. j. Ps. in fine. Deus omnis gr̄e qui vocauit nos in eternā gloria suam in xpo iesu modicū passuros: ipse p̄ficiet confirmabit solidabitq̄ bñ aut postq̄ dixit (susceptor meus) adiungit (nō moueboꝝ amplius) .q. di. anteq̄ me suscepis mouebat: s̄ nunc postq̄ me suscepisti nō moueboꝝ amplius) hoc est qd̄ dicit Aug. Inquietū est cor meū dñe donec pueniat in te: deus em̄ est locus aīe. vñ nō est mirum si postq̄ suscipit a loco suo: si nō moueat amplius Eccl. xj. Confide in deo et mane in loco tuo ne dimiseris. Moraliter vita claustralīū describit hic in septē. Primū est obedientia (nō ne subiecta deo) Secdm̄ humilitas (ab ipso enim) .q. d. nihil a me Luce. xij. Cum oīa bñfeceritis dicatis serui inuiles sumus. Terciuū fides (Nam et ipse deus meus) Quartum gratitudo bñficiū (salutaris meus) Quintum sodalitas (susceptor meus) in societate fratru. Sextū p̄seuerantia (Nō moueboꝝ amplius) Septimū patientia tētationū

3 Quousq̄ irruitis in hominem: interficitis vniuersi vos: tanq̄ parieti inclinato et macerie depulsa.

Quousq̄ irruitis et ex quo nō moueboꝝ amplius: o inuidi operātes: o tyrāni (quousq̄ irruitis in boiem) in humanū et carnem q̄ data est in manus impij: vt dicit Job. ij. Anime est nihil potestis nocē: vel sic (in boiem) .i. in me rōne vtentem: et ideo nō poteritis me decipe. q̄ rōner vir tute stabilitus sum Job. xxx. Irruerunt sup me et ad me as miserias deuoluit sūt: dico q̄ (irruitis in me) et incūbi

tis mihi fm̄ opinionem (tanq̄ parieti inclinato) et minanti ruam (et tanq̄ macerie) que debilis est sine ligamine cemeti qua solent vinee et borti circūdari Esa. xxv. Spiritus robustorum quasi turbo impellens parietem. hoc tamen q̄nq̄ firmiter stat p̄pter sui nouitatem: ideo remouet h̄ dicens (depulsa) iam verustate quasi dicat putatis me cito puertere quasi parietem inclinatum et maceriem inuenteratam: s̄ ego sum homo habens imaginem dei in naturalibus: et ideo sum quasi paries erectus ad superna et habens similitudinem eius in gratuitis: et ideo sum ligatus et cementatus glutino charitatis: et p̄pter hoc in vanum (irruitis in me) q̄ mihi nocere nō potestis: sed vobis ipsis nocetis: quia (interficitis vniuersi) nō me (sed vos) p̄ peccatum. Et possunt decem mala notari in isto versu (quousq̄) ecce mora in malicia Dierē. ij. Usq̄quo morabunt in te cogitationes noxie (irruitis) ecce vebemētia seu violentia Job. xvj. Irruit in me quasi gygas (in boiem) ecce in humanitas j. Paralip. x. Arripuit saul ensē et irruit in eum (interficitis) ecce atrocitas Ps. vj. Fauces viroꝝ latronum participes sacerdotum in via interficientium p̄gentes de sichen (vniuersi) ecce cōspiratio. Ps. Omnes declinauerunt simul (vos) ecce p̄sentia: et fm̄ hoc non legit in accusatio sicut an: sed in nominatio sic (vos vniuersi interficitis) .i. interficere nitimini (tanq̄ parieti) ecce contemptus (inclinato) ecce prauum iudicium. s̄ dicere rectum inclinatum Esa. v. Et qui dicitis bonū malum et malum bonū (et macerie) ecce stulta fiducia. s̄ dicere q̄ iustus vel ecclesia nō habet vinculum charitatis (depulsa) ecce blasphemia. s̄ dicere q̄ deus depellat iustum a se. Ps. Non repellat dñs plebem suā.

4 Veruntamen precium meum cogitauerunt repellere cucurri in siti: ore suo benedicebant: et corde suo maledicebant.

Veruntamen supra arguit vir iustus p̄secutores q̄ in vanum p̄sequunt eum: sed ipsi nihilominus ei maliciose insidiant et parant malum: vñ conuertens sermonem ad alios de his quibus prius loquebat dicit (veruntamen p̄cium meum cogitauerunt repellere) quasi dicat non p̄pter reprehensionem meam dimittunt maliciam suam: sed (cogitauerunt repellere) et auferre a me (p̄cium meū) duplex est p̄cium quod emittit et quo emittit p̄cium qd̄ emittit: est vita eterna: que p̄cium dī eo q̄ p̄ciosa est: p̄cium quo emittitur sunt bona opa vtrunq̄ volunt demones et mali boies repellere a iustis. Xps autē est vtrunq̄ p̄cium quo. s̄. c. mere debemus: et quo empta est nobis vita Esa. xij. Preciosior erit vir. i. xps auro obrizo Rom. viij. Pro nobis omnib⁹ tradidit illum: istud etiam p̄cium. s̄. xpm̄ voluit a nobis repellere dicētes illud in ps. Non est salus ipsi in deo eius: sed iustus quāto magis impedit: tanto magis festinat ad p̄cium suum: vnde addit (cucurri in siti) .i. cū magno desiderio quasi dicat nō considero tribulationem quam ingerunt: nec temporalia que p̄mittunt: sed bec omnia transilio: hoc est yditum. Unde Philip. iij. Que retro sunt obliuiscens ad ea vō que sunt priora extendēs meipm̄. ad de stinatum p̄sequor ad brauium supne vocationis. j. Cor. ix. Sic currite vt comprehendatis (in siti) Ps. Sitiuit aīa mea ad deū fontē viuū (ita cucurri) s̄ illi quasi syrene voluerūt me a cursu retardare: hoc ē qd̄ sequit (ore suo bñ dicebāt) adulādo et mihi vanitatē suggerēdo: et nihil omni nus (corde suo maledicebāt) ecce malicia de bñdictione adulatōis Prouerb. xxvij. Qui bñdicit primo suo voce grādi de nocte p̄surgēs .i. in tpe quietis et p̄p̄eritatis maledicēti sillis erit Eccl. xxxvij. A cōsiliario malo serua anī mā tuā. i. a dyabolo et adulatore: et sequit ibi Pe forte vīca tibi bona ē vita tua: et stet ecōtrario videre qd̄ tibi euēniat: sic facit diabolus sp̄ in vita boīs suggerit ei spem sine p̄sumptionē: in morte autē suggerit desperationē.

Duplex p̄cium.

5 Veruntamen deo subiecta esto aīa mea: quoniam ab ipso patientia mea.

Secda pars et dyapsalma iste velut coluimba non inue-

ricordiam vel iusticia redncunt. Un in ps. Uniuersa vie dñi misericordia r veritas requirētibus testim eius r testimo- nia eius. q. d. si reqras p totum vetus r nouū testim quic- quid inuicis ad misericordiam vel veritate ptinebit. Itē in sacra scriptura semel loquit̄ deus: qz ibi est vox simplex si ueverbun: r tñ duo audiunt. s. lra r spūs: fm qz exponit̄ versus iste in quadā Glosa sup Leui. xij. Ubi dī: Spm au dit moysesqz sublimior Aaron lram: vt inferior: sic est mō de xpiano r iudeo: r hec duo oñdunt (qz ptās dei est r ti- bi dñe misericordia) lra em p̄cipit difficilia r nō facientes pu- nit: r hoc ptinet ad dei ptātem: spūs autē suauia consultiē r faciētibz eterna p̄mittit qz ad misericordiam ptinet: vel sic (semel locutus est deus). i. uerbum genuit: De q̄ Job. j. In principio erat uerbum: r in uerbo illo (duo hec audi- ui). s. trinitatē r unitatē vel diuinitatē r humanitatē: r fm hoc uerbum bñ pōt dici duo hec audiui (qz ptās dei est) ecce diuinitas notat̄ (r tibi dñe misericordia) q̄ te fecit bo- nū r saluatore nrm p cruce Ty. iij. Apparuit benigni- tas r humanitas saluatoris nri dei: nō ex opibus iusticie que fecimus nos: s̄ fm suam misericordiam saluos nos fecit: r hec duo. s. ptās r misericordia apparebūt in die iudicij qñ ea dem facies xpi malis apparebit potēs r crudelis: r bonis mansueta r dulcis. vñ bñ addit (qz tu reddes unicuiqz iux- ta opa sua) malos de ptāte damnās: r bonos de misericordia saluans. De hac reddidōe Esa. iij. Dicite iusto qm̄ bñ qm̄ fructū adiuuacionum suarū comedet: vt impio in malum retributio manū eius fiet ei. ij. Cor. v. Des nos manife- stari oportet añ tribunal iudicis: vt referat unusquisqz pro- pria corpis. put gessit siue bonū siue malū.

Psalmus LXII Deus deus meus: ad te de luce vi- gilo.

Deus deus meus) Titulus (Ps. David cū esset in deserto ydumee) In p̄cedēti ps. egit de transiliēte caduca r transitoria huius mundi: s̄ qz nō pōt bō subito oia trāsilire: s̄ oportet qz diu qñqz morēf int̄ malos: qz in colatus eius plonget̄. ideo agit hic de viatore que in de- serto huius mundi oportet multas penurias r angustias sustinere anteq̄ ad patriā possit (peruenire) Est ergo sen- sus tituli (ps) iste (est david). i. cuiuslibet fidelis agens de hoc qd̄ sustinet (cū esset). i. dum moraret̄ (in deserto ydu- mee). i. in h̄ mūdo deserto a deo r sanguinolento p̄ p̄ctm̄. ydumea em̄ sanguinea interpretat̄: r in h̄ mūdo sanguinis sanguinē tetigit: sicut dī Des. iij. Quia oē qd̄ est in mū- do est p̄cupia carnis r p̄cupiscētia oculorū r supbia vite. sicut habet̄. j. Job. ij. Intētio est monere vt recte conuer- semur in medio p̄auē r p̄uēse natōis. Modus biparti- tus est ps. Primo dicit quō se habeat in deserto huius mū- di videlicet qz deū videre desiderat r eum laudat: r ad id amplius facere laud rēl optat. Secdo p̄ra difficultates r tribulatiōes q̄s a mūdo patitur: oñdit securitatē suā ex deo esse: ibi (si memor sui tui) loquēs ergo vir iustus sicut viator: ostēdit se habere q̄ necessaria sunt viatori. Prīmū est vt nō sit somnolentus: s̄ mane surgat: de h̄ dicit (deus meus ad te de luce vigilo). i. valde mane: ad lram di- cit aut̄ (deus) pater (deus) filius (meus) spūs. s. qz est do- nū: vel sic (deus) ante legē colendus (deus) in lege metu- endus: qz lex data est in timore (meus) in tpe grē diligen- dus: vel sic (deus) qui me creasti (deus) qui me recreasti. meus (qui me glorificabis (ad te vigilo) multi autē vigi- lant ad mūdū vt rapiāt Job. xxiij. Mane primo cōsur- git homicida vt interficiat egenū vt pauperē: alij vigilant ad crapulā Esa. v. Ne qui p̄surgitis mane ad ebrietatē se- ctandā r potandū vsqz ad uesperā: s̄ q̄ uigilat ad deū p̄riū facit. Un̄ Eccl. xxj. Vigilia honestatis tabefaciē carnes r cogitatus illius auferet somnū: s̄ q̄ exponit̄ (de luce vi- gilo). i. mane ad lram: fm qz in Esaia. xxvj. dicit. Anima mea desiderauit te in nocte: s̄ r spū meo in p̄cordijs meis de mane uigilabo ad te: vel pōt legi de mane iuuentutis: qz tunc incipit bō q̄si lucefcere: r tūc maxime necesse est boicm uigilare ad deū. p̄pterea qz tūc magis infestat̄ bō a

tentationibus: qz tunc est q̄si vas nouū: qd̄ si imbutū fue- rit bono odore: seruabit diu: silt in malo odore imbutū su- erit: fm qz dicit Proutus qd̄ semel est imbuta recēs serua- bit odore: testa diu. sic est ex boie iuuenē: vñ Prover. xxiij. Proverbiū est adolescēs iuxta uia suā: etiā cum senuerit nō recedet ab ea: r iō bonū est mane. i. in iuuetute uigilare ad deū r assuescere bonis cogitationibus r opationibus. Terū. iij. Bonū est uiro cū portauerit iugū dñi ab adole- scētia sua: vel sic (ad te de luce uigilo) in hac uita p̄nti q̄ dī lux Job. ix. Ne oportet opari donec dies ē: uenit nor- qñ nemo pōt opari. s. in morte r in hac luce uigilandū est ad deū. fm qz dicit dñs Math. xxij. Uigilate qz nescitis qua hora dñs uē uenturus est Lu. xij. Beati serui illi q̄s cū uenerit dñs inuenerit uigilantes rē. vel (ad te). i. p̄pter te (de luce). i. ad lucē cruciboli (uigilo) Sap. vj. Qui dī lucē uigilauerit ad illā. i. ad sapiam nō laborabit. affidentēz em̄ illā foribus suis inueniet. Item (ad te) placandū (de luce). i. summo mane (uigilo) in orōne Sap. xvj. Notuz sit oibus qm̄ oportet p̄uenire solem ad bñdictionē tuā et ad ortū solis te adorare. Ideo Magdalena uidēt̄ inue- nit iesum: qz mane uenit ad sepulchrū Job. xi. Exodi. ix. Mane uidebitis gloriā eius. j. Nach. iij. Ante matuti- num surrexerūt sacerdotes r obtulerūt sacrificiū fm legē sup altare: vel (de luce). i. tpe grē qd̄ incepit ab incarnati- one. vñ in die natalis dñi cantat ecclesia in diluculo. Lux fulgebit hodie. ante istā lucē dormiebāt boies s̄ ueniente luce enigilare ceperūt. vñ dicit ap̄tus Roffi. xij. Hora est iam nos de somno surgere. H̄ legit r cantat ecclesia in ad- uentū: vel (de luce). i. in statu grē. licet oēs simus in tēpe grē nō tñ oēs sunt in statu grē s̄ multi dormiūt in pctō. vñ Eph. v. Surge qui dormis r exurge a mortuis: r illumia- bat xps adducens. s. lucē grē qui est in hac luce uigilat ad deū desiderās ad eū puenire sicut uiator: ad metā vel ad patriā: hoc est cōsētinabile in uiatore. s. desiderū p- ueniēdi ad patriā: de q̄ aptius subiungit.

Sitiuit in te anima mea: q̄ multipliciter tibi r caro mea.

Sitiuit in te aia mea). q. d. nō uigilo: qz te desidero: fm qz inuuit Esa. xxvj. In illa auctoritate quā mō diximus: aia mea desiderabit te. Ecce cā: s̄ r i p̄cordijs meis de ma- ne uigilabo ad te. Ecce effectus: dicit ergo (Sitiuit in te) bibendū. Ps. Dm̄ apud te est fons uite: vel in te existēs. (Sitiuit te) Eccl. xxij. Qui edunt me adhuc esuriēt: et q̄ bibunt me adhuc sitiēt: sitiētēs uocat dñs Job. xij. Si q̄s sitit ueniat ad me r bibat Esa. lv. Quēs sitiētēs uenite ad aquas (Sitiuit ergo) in te aia mea r q̄ multipliciter tibi) supple sitiuit (caro mea) s̄ nōne r caro sunt p̄ra deum et nō deo. Un̄ Gal. v. Spū ambulate r desideria carnis nō p̄ficiētis: caro em̄ p̄cupiscat aduersus spū. s. qñ desiderat pctm̄: r tunc nō est desiderū eius p̄ficiēdum nec sitit deo s̄ p̄ra deum recte loquendo: s̄ occasionaliter pōt dici qd̄ sitit deo: qz est cā quare aia sitiat r desideret deū: r ab hu- ius carnis tentationibus perat liberari cum ap̄lo Roffi. vij. Infelix ego bō quis me liberabit de corpe mortis hu- ius: qñqz aut̄ desiderat caro p̄ra spū. sicut desiderat ne- cessaria r tunc dī sitire deo: qz a deo petit necessaria: qñqz desiderat cum spū siue p̄ spū. sicut in uiris spūalibus in- terdum ipsa sensualitas appetit bonū. Nota aut̄ qz aia si- tit tria. s. lac: aquā: uinū. lac uidelicet simplicis uocatur q̄ aia indiget qñ de nouo ad deum reuertit̄. j. Cor. iij. Lac uedi uobis potum nō escam Heb. v. Indigetis vt uocēa mimi q̄ sunt elemēta exordij sermonū dei: r facti estis qui- bus lacte op̄ sit nō solido cibo: aqua est solidior: sapiētia quā adulti bibunt Eccl. xv. Aqua sapie salutaris pota- uit illum: r firmabit in illo r nō reflectet: uinum est eter- na iocūditas. Ps. Inebriabunt̄ ab ubertate uinū tuc. Item caro sitit tria. s. uitam custodiā. plem: uita a triplici fonte deriuat̄ uidelicet a timore domini Prover. xxiij. Ti- mor domini fons uite. Item ab eruditione seu castigatio- ne Prover. xvj. Fons uite eruditio possidentis. Item a lege Prover. xij. Lex sapientis fons uite. custodia etiam

Qualr ca- ro dī sitire deo r con- tra deum.

Quaz caro qualiter si- tiunt tria.

Vertical text in the left margin, likely a commentary or gloss.